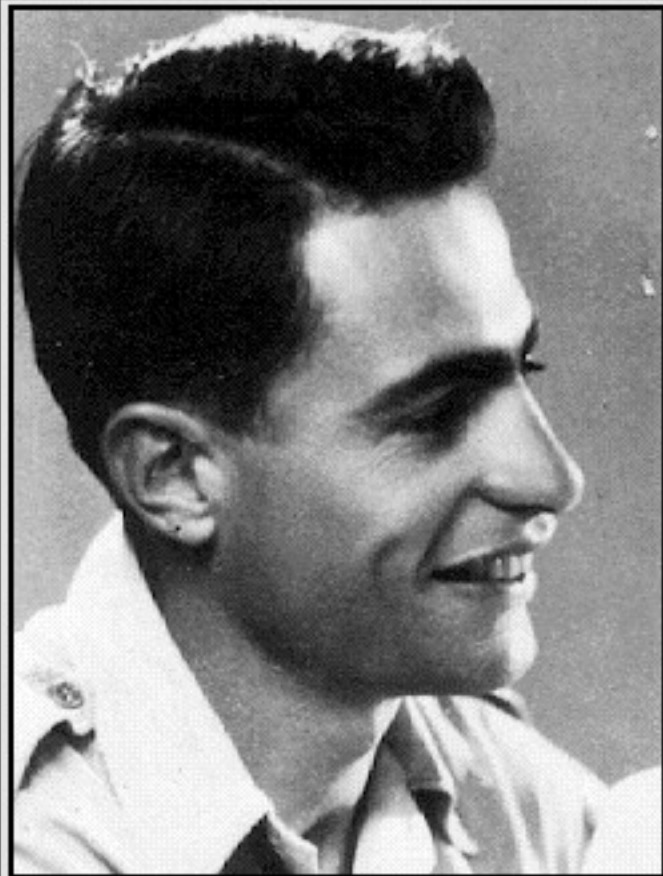

אזכרו של עזריאל בנימין ז"ל

עזריאל
בנימין
ז"ל

„אילן ושלח“ — דרך הקרבות של חטיבת גולני — יצא לאור בינואר 1952. בנימין עציוני, האיש אשר ליקט וערך את הספר, הספיק להשתתף במסיבת העתונאים שבה הודענו על הופעתו, מסרנו על תכנו ומגמותיו — וימים אחדים אחר זאת נפל מכדור אויב תוך מילוי תפקיד בגבול הצפוני. השמחה שבהופעת ספר קורות החטיבה הועבה מחמת מותו של בנימין. בנימין עציוני הגיע לחטיבה בימיה הראשונים כמ"כ סירים — ונפל בפעולת סיור...

לא כאיש העט בלבד ניגש בנימין להכנת הספר, כי לא חלוש היה ממציאות תוכנו. בעצמו חייליסייר, מ"כ ומ"מ, היה ובתור כזה עבר את המלחמה בכל החזיתות של החטיבה בצפון ובנגב. בפרשות לא מטעות המסופרות בספר זה לקח חלק, אף נפצע, ואחר תקופה קצרה בבית-חולים צבאי מיהר לחזור לגדודו — גדוד „ברק“ — שבו מילא תפקיד של קצין מודיעין גדודי.

יליד הארץ היה, חניך תנועת נוער חלוצית, איש הפלמ"ח בתקופה שלפני המלחמה. מראשוני קיבוץ בית-קשת, אותו ישוב צעיר לרגלי התבור אשר עמד במבחנים קשים במלחמה ואיבד מספר גדול מחבריו בהגנה על האיזור, על סביבתו ובשליחויות בסחוניות בחלקים אחרים של הארץ.

בנימין היה מחונן בכשרון הכתיבה — פרוזה ושירה — זאת ידענו ולכן הסלנו עליו את המשימה של ליקוט החומר ועריכתו. רצינו באיש המאחד בו את תכונת הלוחם והסופר, ואשר תוך התמדה ומסירות יוכל להרים את המשא. ועל כן פנינו אליו, והוא לא הכזיב.

מיד עם תום הקרבות — בעוד יחידות החטיבה מחזיקות בערבה, באילת ובנגב המערבי — סיכמנו לעצמנו, שטוב ורצוי להעלות על הנייר את דרך הקרבות שלנו ואת תולדות ומהות החטיבה וארגונה. יהיה זה כסיכום ללוחמים, כמורשת ומצבת-זכרון הולמת לאלה אשר נפלו במערכה.

אחר נסיון וחיפושיידרך של חדשים אחדים, נוכחנו שמפעל מסוג זה מחייב איש קבוע, אשר יתמסר אך ורק לעבודה זו. בתחילת 1950 הוצאנו את בנימין מתפקידיו הצבאיים בגדוד והעברנוהו למטה החטיבה לצורך ריכוז החומר ועיבודו. מאז החלה פעולה ענפה שנמשכה קרוב לשנתיים — ובנימין במרכזה; הוא נע על פני כל הארץ לשמוע ולרשום מפי הלוחמים — שבינתיים השתחררו מהשירות הפעיל — תובע רשימות מסוראים ומפקדים, הופך „חומר גלמי“ לרשימה ספרותית נאה; מבקר בשטחים בהם פועלת החטיבה ואף עוסק באיסוף צילומים; מטפל בעיטורים לספר — הוא גם צייר — כלומר אותם דברים המוסיפים שלמות לספר. במשך תקופה זו ראיתיו לא פעם כמעט מיואש, יאוש אשר נבע מהקשיים הרבים שבהם נתקלנו: רשימות שחברים הבטיחו ולא כתבו — חומר שהגיע באיחור אחר ריצה רבה אחריו, בעיות שנתעוררו עקב צנזורה, שאלת הנייר להדפסת הספר (שאלה שבזמנו היתה אקטואלית ביותר) וכו'.

אכן, גם להכנת „אילן ושלח“ יש היסטוריה. לא היינו מנוסים בהכנת ספר כגון זה ולכן לא שערנו מראש את גודל המלאכה. רק אחר הופעתו אנו יודעים שהמלאכה הושלמה בתקופה קצרה יחסית. מפעל אשר בו רוצים לשתף רבים ואשר צריך לתת ביטוי ללוחמים ולא לאנשי־עט מאומנים — ומאידך־גיסא, הנתון, מסעמים מובנים, לחסדי הצנזור — מצריך זמן. הקשיים היו גדולים, הסרחות רבות, אולם בנימין, שרצה לחזור לעבודה, לפלחה, למשקו, המשיך במסירות ובהתמדה וסיים את המלאכה.

הספר, אשר הודפס באלפי אכסמפלרים, אזל תוך שבועות מספר. הוא נמצא בידי הקרובים השכולים, לוחמי החטיבה ובידי בני חוגים אחרים רבים. בנימין לא זכה לראות את תוצאות המפעל שידו היתה רבה בו. עתה, עם הופעת המהדורה השניה — צורך שהתעורר כבר מזמן — אנו מעלים את זכרו של בנימין שקברו נחצב באדמות קיבוצו בגליל התחתון, באחד מאיזורי הפעולה של חטיבת גולני.

דברים, לזכרו של עציוני בנימין ז"ל

בנימין, שהתקין במו"דיו את הרשימה הארוכה של חללי "גולני", נוסף לאותה רשימה.

אל אלה אשר להם הקדשנו את הספר נוסף גם בנימין עציוני, לוחם חטיבת האילן, עורך "אילן ושלח", איש העט והשלת.

כפר-סאלד (—) נחום גולן (שפיגל)

לכל אלה אשר נתנו ידם להוצאת הספר - הרי פריי'עמלס' -
— כתב בנימין עציוני בסיום דבריו "בשולי הספר".

אך בנימין עצמו לא זכה לראות אלא את הספרים הראשונים.
אור לב"ט כסלו תשי"ב — נר חמישי של חנוכה —
נפל על משמרתו בגבול הצמון.

דברים, אזכרו של עציוני בנימין ז"ל

לזכר הלוחמים אשר נפלו
בקרבות סג'רה והגליל התחתון